

Životopis

Zdeňka Halounová se narodila 28.3. 1929 v Praze, kde také prožila druhou světovou válku. S německými vojáky se poprvé setkala v deseti letech po cestě do školy, kdy okupační vojska projížděla městem. Na konci války se už ovšem zapojila aktivněji, když na Žižkově během květnového povstání pomáhala stavět barikády. Kvůli nedostatku potravin musela po válce nastoupit na tábor pro podvyživené děti.

Když byla v poválečných letech v učebním poměru v obchodním domě Ara, zúčastnila se výjezdu do obce Neblažov na výpomoc v rámci obdělávání půdy ve vysídlených Sudetech. V Praze chodila do sokola, na step a učila se cizí jazyky, díky nimž se také v roce 1947 na světovém setkání studentů seznámila se svou životní láskou, sicilským studentem Gabrielem Morellem. Politická situace po roce 1948 ovšem vztahu nepřála, stejně jako si Gabrielův otec přál, aby jeho syn nejprve dostudoval. Kvůli vyhlášece o nadměrných metrech mezitím Zdeňka přesídlila za svou sestrou do Jablonce nad Nisou, která se nastěhovala do vily po rodině Riedlů, odsunutých vlastníků mnoha jabloneckých a jizerskohorských skláren. I zde ji její přítel navštěvoval, ovšem osud jejich cesty rozdělil: Gabriele dostal stipendium na Oxford a později Stanford, kde si udělal profesuru. Zdeňka se zatím vdala za Antonína Halouna, který patřil do rodiny zakládajících členů komunistické strany v Mnichově Hradišti, z níž mimochodem pocházel také Jan Šverma. Antonín byl zaměstnán ve sklárnách a díky své píli a víře v komunistickou stranu se později vypracoval do vedoucí funkce. Zdeňka, která do komunistické strany nikdy nevstoupila, začala pracovat v jablonecké Bižuterii a později v Silce. Narodili se jim dva synové. Starší syn Petr dostal v pěti letech vážnou nemoc dermatomyositis, z níž se nakonec po sedmi letech vyléčil, a to nejspíše i díky přispění známého lékaře Jana Mikoláška. Kvůli této nebezpečné nemoci tehdy museli žít z jednoho platu, a ačkoliv si Zdeňka přibrala domácí práci, které se po večerech věnovala, po čase se dozvěděla, že její manžel věří v ‚čestný komunismus‘ natolik, že se v rodinné finanční nouzi dokonce vzdával odměn za přesčas a další mimořádnou práci ve prospěch ÚVKSČ. O to více ho pak ranila srpnová okupace. Vzdal se stranické knížky, což pro jeho syny znamenalo nemožnost studovat na střední škole. Mladší z nich si ji pak už při zaměstnání dokončil formou večerní školy.

Po třiceti letech života v Jablonci se Zdeňka v roce 1981 vrátila i s manželem do Prahy, který bohužel v roce 1992 zemřel. Po smrti ženy Gabriela Morella se svým přítelem obnovili těsnější kontakt, který dodnes udržují.